

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.7.2012
COM(2012) 371 final

2012/0179 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2347/2002

{SWD(2012) 202 final}

{SWD(2012) 203 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

Dybhavsfiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav domineres delvis af traditionelle kystflåder (Portugal) delvis af store nomadetrawlere (Frankrig og Spanien). Sammen tegner de sig for ca. 1 % af alle landinger fra det nordøstlige Atlanterhav, selvom en række fiskersamfund til en vis grad afhænger af dybhavsfiskeriet for at kunne opretholde den økonomiske levedygtighed. Fiskeriet foregår i EU's farvande og i internationale farvande, som er omfattet af aftaler indgået inden for rammerne af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC).

Dybhavsbestande er fiskebestande, der fanges i farvande uden for de vigtigste fiskepladser på kontinentalsoklen. De lever på kontinentalskråningerne eller omkring undersøiske bjerge. Dybhavsfiskeriet har kun siden 2003 været underlagt detaljeret forvaltning i form af fastsættelse af fiskerimuligheder (samlede tilladte fangstmængder og maksimal fiskeriindsats). Før 2003 udviklede fiskeriet sig stort set ureguleret og udviste i nogen grad typiske symptomer på problemet med "kapløb" efter fisk, hvilket har medført en nedfiskning af bestandene.

Siden der blev indført forvaltning i form af fastsættelsen af fiskerimuligheder, er der truffet en række tekniske foranstaltninger, som begrænser anvendelsen af bestemt udstyr på dybt vand eller forbyder fiskeri på visse områder med høj biodiversitet på havbunden. Disse områdelukninger er den fælles fiskeripolitik's opfølgning på medlemsstaternes udpegelse af NATURA 2000-lokaliteter efter habitatdirektivet¹ eller er generelle forsigtighedsforanstaltninger.

NEAFC's foranstaltninger i dybhavsfiskeriet, som er vedtaget og omsat i EU-lovgivningen, omfatter forbud mod hildingsgarn, områdelukninger med henblik på beskyttelse af benthiske levesteder, som er vigtige kilder til biodiversitet (sårbare marine økosystemer), loft over den samlede årlige fiskeriindsats og kortlægning af det eksisterende fiskeri med det formål at gøre nyt fiskeri betinget af en forudgående miljøkonsekvensanalyse.

Disse og andre tekniske foranstaltninger anbefalet af NEAFC blev tidligere, inden Lissabontraktaten trådte i kraft, gennemført ved en årlig rådsforordning om fastsættelse af fiskerimuligheder. Siden da har en overgangsordning² for hele det nordøstlige Atlanterhav været gældende, herunder også foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af NEAFC.

For internationale farvande, som ikke reguleres af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, vedtog Unionen som en reaktion på FN's Generalforsamlings resolution 61/105³ om bæredygtig forvaltning af dybhavsfiskeriet en særlig forordning (forordning (EF) nr.

¹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

² Forordning (EF) nr. 1288/2009 (EUT L 347 af 24.12.2009, s. 6).

³ A/RES/61/105 af 8. december 2006 – Bæredygtigt fiskeri, bl.a. takket være aftalen af 1995 om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 for så vidt angår bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande og dertil knyttede instrumenter.

734/2008), som forbyder anvendelse af bundfiskeredskaber i det åbne hav uden forudgående konsekvensanalyse.

Siden 2002 har Unionen haft en særlig adgangsordning (forordning (EF) nr. 2347/2002) for fiskerfartøjer, der udøver dybhavsfiskeri i det nordøstlige Atlanterhav, som består af fire dele: kapacitetsbegrænsning, dataindsamling, indsatsovervågning og kontrol.

De foranstaltninger, som indtil videre er truffet, har ikke løst de største problemer inden for fiskeriet, nemlig:

- disse bestandes store sårbarhed over for fiskeri; mange af dem kan kun holde til et lavt fiskeritryk over en længere periode, hvilket ikke er økonomisk levedygtigt
- fiskeri med bundtrawl udgør den højeste risiko for at ødelægge uerstattelige og sårbare marine økosystemer med fiskeredskaber. Omfanget af den ødelæggelse, som allerede er sket, er ukendt
- fiskeri med trawl af dybhavsarter medfører et højt niveau af uønskede fangster af dybhavsarter (i gennemsnit 20-40 % af vægten med enkelte udsving på meget større niveauer)
- det er særlig vanskeligt at fastlægge et bæredygtigt niveau for fiskeritrykket på grundlag af den videnskabelige rådgivning.

Eftersom dybhavsbestandene er meget sårbare over for fiskeri, kan bestandene blive nedfisket på kort tid, og det kan tage lang tid eller være umuligt at genoprette dem. Bestandenes biologiske tilstand er stort set ukendt. Nogle bestande anses for at være nedfiskede, andre er begyndt at stabilisere sig ved en lav udnyttelsesgrad. Generelt er fiskeriet ikke bæredygtigt. Fiskerimulighederne er konsekvent blevet reduceret, efter at der blev indført regulering af disse bestande.

De biologiske data fra videnskabelige undersøgelser vil i de kommende år sandsynligvis fortsat være utilstrækkelige til, at der kan foretages en fuldstændig bestandsvurdering. Kommissionen er med henblik på næste programmeringsperiode i øjeblikket i færd med at undersøge, hvordan ordningen for videnskabelige undersøgelser og dataindsamling kan forbedres, når det gælder dybhavsarter. I øjeblikket kan forvaltning efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte ikke anvendes på dybhavsarter, fordi der mangler oplysninger. Der er indledt et vigtigt videnskabeligt projekt ("Deepfishman"), som løber frem til 2012. Formålet med dette projekt er at udvikle høstregler baseret på sekundære indikatorer, eftersom de primære indikatorer (fiskeridødelighed og bestandsstørrelse) er ukendte (Deepfishman⁴ Ref 227390).

I overensstemmelse med havstrategirammedirektivet skal medlemsstaterne opnå eller opretholde en god miljøtilstand for de marine økosystemer senest i 2020⁵, og denne forpligtelse ansporer til en kritisk vurdering af vilkårene for dybhavsfiskeri, herunder de aspekter, der vedrører miljøet og biodiversiteten.

4

http://cordis.europa.eu/fetch?CALLER=FP7_PROJ_ES&ACTION=D&DOC=19&CAT=PROJ&QUERY=01308a670983:f6dc:57618e7e&RCN=90982.

5

Se havstrategirammedirektivet, direktiv 2008/56/EF (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

Formålet med forslaget er så vidt muligt at sikre en bæredygtig udnyttelse af dybhavsbestandene, reducere fiskeriets indvirkning på miljøet og forbedre informationsgrundlaget for videnskabelige vurderinger. Så længe der ikke findes data og metoder, der opfylder kravene til forvaltning efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte, skal fiskeriet forvaltes efter forsigtighedsprincippet.

For at reducere de skadelige konsekvenser for det marine økosystem, bør anvendelsen af bundtrawl i dette fiskeri fases ud, eftersom disse redskaber er meget skadelige for sårbare marine økosystemer og har udvist et højt niveau af uønskede fangster af dybhavsarter. De restriktive overgangsforanstaltninger for bundsatte hildingsgarn ved fiskeri på mere end 600 meters dybde og ved en dybde på 200-600 meter bør ledsages af et forbud mod fiskeri efter dybhavsarter.

Forslaget er endvidere en lejlighed til at forenkle forvaltningsordningen for disse bestande, som i øjeblikket er omfattet af to forvaltningsinstrumenter: fangstbegrænsninger og kapacitets-/indsatsbegrænsning. Hvor dette dobbeltarbejde ikke er nødvendigt for at nå forordningens mål, foreslås det at regulere det relevante fiskeri med blot ét enkelt forvaltningsinstrument.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Efter meddelelsen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemgang af forvaltningen af dybhavsfiskebestande⁶ gennemførte Kommissionen en konsekvensanalyse af de forskellige fremtidige strategiske scenarier med inddragelse af medlemsstaterne og de regionale rådgivende råd. Den hørte også Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) om visse tekniske aspekter af forvaltningen af dybhavsfiskeriet.

Svarene på høringen viste bred enighed om behovet for at forbedre adgangsordningen fra 2002. Interessenterne havde imidlertid vidt forskellige holdninger til de foranstaltninger, der skal gennemføres.

Medlemsstaterne fremhævede den begrænsede værdi af indsatsrapporteringen og indsats- og kapacitetsforvaltningen i den aktuelle ordning, navnlig i lyset af, at den registrerede kapacitet (baseret på de udstedte tilladelser) ikke rigtig svarer til fiskeriets realiteter. Alt for mange fartøjer synes at have tilladelse til at fiske efter dybhavsarter, som kun udgør en lille del af deres samlede fangst. Sådanne fartøjer hører ikke rigtig hjemme i en dybhavsmetier. Medlemsstaterne stillede sig også kritisk over for spørgsmålet om udsmid, som efter deres mening til dels skyldes selve reglerne for fiskeriet. De understregede også betydningen af at tilpasse adgangsordningen til de nye kontrolregler. De udviste desuden tilbageholdenhed, hvad angår spørgsmålet om at fastlægge en forvaltningsstrategi på forhånd, og mente, at dette i det mindste skulle vente, indtil konklusionerne fra det igangværende videnskabelige projekt "Deepfishman" forelå.

Hvad angår listen over de arter, der er omfattet, anerkendte medlemsstaterne, at der var behov for sammenhængende kriterier, men understregede, at eventuelle ændringer ville få konsekvenser for fiskerimønstrene og -forvaltningen. Endvidere understregede de betydningen af at respektere de fastlagte rettigheder efter princippet om relativ stabilitet. Når det gælder de særlige forpligtelser om dataindsamling, var medlemsstaterne imod en større

⁶ KOM(2007) 30 endelig.

videnskabelig dækning ved hjælp af observatører om bord på fartøjerne, men støttede integrationen af særlige dybhavsfiskeridata i den overordnede ramme for dataindsamling, i henhold til hvilken der allerede er indsamlet data om visse metier med fokus på dybhavsfiskeri. Der blev udtrykt nogen tvivl om, hvorvidt omkostningerne i forbindelse med et skift til analytiske vurderinger af bestandene kunne berettiges i lyset af den ringe aktivitet, og der var således større tilslutning til forsigtighedsbaseret forvaltning på grundlag af de observerede tendenser for bestandene.

EU's regionale rådgivende råd for de nordvestlige og sydvestlige farvande blev hørt, og de understregede behovet for en konsekvent definition af begrebet dybhavsfiskeri og tilsluttede sig, at forvaltningsforanstaltningerne skulle målrettes fartøjer, der har specialiseret sig inden for denne metier. De foreslog imidlertid, at de fartøjer, som tidligere havde beskæftiget sig med dybhavsfiskeri, ikke skulle have forbud mod at vende tilbage til dette fiskeri, hvis de havde bidraget til at genoprette bestanden ved i den seneste tid at koncentrere sig om andet fiskeri. Det blev foreslået at indføre indsatsforvaltning for hver enkelt metier, som kunne være forskellig, alt efter om der er tale om grupper af få store fartøjer, der udøver flere metier, eller grupper bestående af mange små fartøjer. De opfordrede til, at der blev gjort en større indsats for at beskytte de sårbare marine økosystemer, og tilkendegav, at der var behov for en ordning for tildeling, fornyelse og inddragelse af fiskeritilladelser.

Alliancen af ikke-statslige organisationer (Deep-sea Conservation Coalition) påpegede behovet for at indføre betingelser for anvendelsen af bundtrawl svarende til de betingelser, der anvendes på åbent hav, og fremhævede problemet med uønsket fangst af dybhavsarter inden for trawlfiskeri, som stadig er uløst.

Konsekvensanalyserne af de forskellige policy-muligheder fokuserede på fem løsningsmodeller. Tre af disse modeller blev ikke overvejet yderligere, da de ikke blev betragtet som meningsfulde forvaltningsstrategier, idet ulemperne var større end fordelene. Der er tale om følgende: a) videreførelse af den nuværende ordning med de nødvendige opdateringer, b) et fuldstændigt forbud mod fiskeri efter dybhavsarter og c) en justering af ordningen, således at den blot bliver et redskab til at omsætte de foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af NEAFC, og til at anvende disse foranstaltninger, også i EU's farvande.

De to løsningsmodeller med de største relative fordele var følgende: d) en udfasning af de mest skadelige fiskeredskaber rettet mod dybhavsarter eller e) indførelse af de forvaltningsstandarder i EU's farvande, som blev udviklet til bundfiskeri i det åbne hav. Løsningsmodel d) blev fastholdt som det mest effektive og enkle instrument, mens løsningsmodel e) ville medføre en væsentlig forøgelse af de lovgivningsmæssige krav og de deraf følgende begrænsninger for investeringer i et fiskeri, som allerede er i nedgang. Eftersom der skæres ned inden for fiskeriforvaltningen som følge af budgetmæssige spareforanstaltninger, kan gennemførelsen ikke i tilstrækkelig grad sikres på grund af yderligere og omfattende foranstaltninger.

Af forenklingssyn bør den nuværende indberetningsordning om artsrelateret fiskeriindsats afvikles. Det er lettere at sikre overvågningen af fiskeriindsatsen regelmæssigt gennem årlige dataindsamlinger i henhold til rammen for indsamling af data⁷, ledsaget af *ad hoc*-anmodninger om forvaltningsmæssige indberetninger fra Kommissionen, idet sidstnævnte f.eks. anvendes, hvor der er tvivl om overholdelsen af indsatsbegrænsninger, når

⁷ Baseret på forordning (EF) nr. 199/2008.

datakvaliteten er utilstrækkelig. Forordningens anvendelsesområde er omdefineret for at sikre, at denne forordning fuldt ud vedrører fartøjer, der fisker efter dybhavsarter, samtidig med at det sikres, at fartøjer, som har disse arter i deres bifangst, ikke udvider fiskeriet. Endvidere bringes de specifikke regler for dataindsamling i overensstemmelse med rammebestemmelserne for dataindsamling, idet det sikres, at medlemsstaterne anvender samme statistiske standarder og indlæser de indsamlede data i et særskilt lagrings- og behandlingssystem. Manglende overholdelse af de videnskabelige standarder for dataindsamling vil medføre tab af fiskerimuligheder som en forvaltningsmæssig forsigtighedsforanstaltning.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

I dette forslag fastlægges en rammeforordning om fiskeriet efter dybhavsarter i det nordøstlige Atlanterhav, som omfatter EU's farvande, herunder farvandene omkring Spaniens og Portugals fjernområder samt internationale farvande.

Retsgrundlaget er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Forslaget henhører under Unionens enekompetence, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik indeholder de generelle rammebestemmelser for den fælles fiskeripolitik. Ifølge artikel 4 i denne forordning træffes der EU-foranstaltninger for adgang til farvande og ressourcer og for bæredygtigt fiskeri.

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne kan udvikle foranstaltninger for deres egne flåder, som fører til mere bæredygtig forvaltning af dybhavsressourcer. Mange dybhavsressourcer deles imidlertid mellem medlemsstater (i visse tilfælde befinder én medlemsstats flåde sig for det meste i en anden medlemsstats farvand). Medlemsstaterne er således tilbageholdende med at underkaste deres egne flåder restriktive foranstaltninger, medmindre der gælder de samme eller tilsvarende regler for nabolandets flåder.

Der er her valgt en forordning på EU-plan som instrument. Selvregulering anses ikke for at være en mulighed. Erfaringen med udviklingen inden for ikke-reguleret dybhavsfiskeri viser, at det ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan forventes, at sektoren udvikler sig og håndhæver sin egen adfærdskodeks for at sikre, at den høster disse ressourcer på en bæredygtig måde.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen indvirkning på EU's budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2347/2002

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen⁸,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹⁰ skal der træffes foranstaltninger på EU-niveau for adgang til farvande og ressourcer og for bæredygtigt fiskeri for at sikre en rationel og ansvarlig udnyttelse af ressourcerne på et bæredygtigt grundlag. Ifølge forordningens artikel 2 skal der anvendes en forsigtigheds- og økosystembaseret tilgang, ved at der træffes foranstaltninger til at begrænse fiskeriets indvirkning på de marine økosystemer.
- (2) EU er forpligtet til at gennemføre resolutioner vedtaget af FN's Generalforsamling, navnlig resolution 61/105 og 64/72, hvori stater og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer opfordres til at sørge for at beskytte sårbare dybhavsøkosystemer mod de ødelæggende konsekvenser af anvendelsen af bundfiskeredskeer samt at arbejde hen imod bæredygtig udnyttelse af dybhavsbestandene.
- (3) Kommissionen har gennemgået forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande¹¹. Kommissionen fandt navnlig¹², at anvendelsesområdet for den

⁸

, , s. .

⁹

, , s. .

¹⁰

EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

¹¹

EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6.

relevante flåde var for stort, at der manglende vejledning om kontrol i udpegede havne og om prøvetagningsprogrammer, samt at kvaliteten af medlemsstaternes rapportering af indsatsen var for svingende.

- (4) For at opretholde den nødvendige reduktion af fiskerikapaciteten, som er opnået indtil nu i dybhavsfiskeriet, bør det fastsættes, at fiskeri efter dybhavsarter gøres betinget af en fiskeritilladelse, som begrænser kapaciteten for de fartøjer, som har tilladelse til at lande dybhavsarter. For at rette forvaltningsforanstaltningerne specifikt mod den del af flåden, som er mest relevant for dybhavsfiskeriet, bør fiskeritilladelserne udstedes i forhold til, hvilke målarter eller bifangster der berøres af fiskeriet.
- (5) Indehavere af en fiskeritilladelse, der giver ret til at fange dybhavsarter, bør samarbejde om videnskabelige forskningsaktiviteter og dermed bidrage til en bedre vurdering af dybhavsbestandene og dybhavsøkosystemerne.
- (6) Når det gælder fiskeri efter andre målarter i områder omkring kontinentalskrænten, hvor der også må fiskes efter dybhavsarter, bør fartøjsejere være i besiddelse af en fiskeritilladelse, der giver ret til bifangster af dybhavsarter.
- (7) Af de redskaber, der anvendes til dybhavsfiskeri, udgør bundtrawl den højeste risiko for sårbare marine økosystemer og fører samtidig til det største antal uønskede fangster af dybhavsarter. Der bør derfor gælde et permanent forbud mod at anvende bundtrawl i fiskeriet efter dybhavsarter.
- (8) Anvendelsen af bundsatte hildingsgarn i dybhavsfiskeriet er i øjeblikket omfattet af restriktioner i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1288/2009 om fastlæggelse af tekniske overgangsforanstaltninger fra den 1. januar 2010 til den 30. juni 2011¹³. I lyset af de høje niveauer af uønskede fangster, der tages ved ubæredygtig anvendelse på dybt vand af disse redskaber og de miljømæssige konsekvenser af tabte og efterladte redskaber, bør der ligeledes gælde et permanent forbud mod bundsatte hildingsgarn i fiskeriet efter dybhavsarter.
- (9) For at give fiskerne tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye krav bør de nuværende fiskeritilladelser til fiskeri med bundtrawl og bundsatte hildingsgarn fortsat være gyldige i en nærmere fastlagt periode.
- (10) Endvidere bør fartøjer, som skal skifte redskaber for at kunne forblive i erhvervet, være berettiget til at modtage finansiel bistand fra Den Europæiske Fiskerifond, forudsat at de nye redskaber reducerer fiskeriets indvirkning på ikke-kommercielle arter, og ligeledes forudsat at de nationale operationelle programmer tillader bidrag til sådanne foranstaltninger.
- (11) Fartøjer, som fisker efter dybhavsarter med andre typer bundredskaber, bør ikke udvide deres aktiviteter i henhold til deres tilladelse til at fiske i EU's farvande, medmindre det vurderes, at en udvidelse ikke medfører en betydelig risiko for en negativ indvirkning på sårbare marine økosystemer.

¹² KOM(2007) 0030 endelig.

¹³ EUT L 347 af 24.12.2009, s. 6.

- (12) Den videnskabelige rådgivning om visse dybhavsbestande tyder på, at de er særlig sårbare over for udnyttelse, og at fiskeriet efter disse bestande af forsigtighedshensyn bør begrænses eller reduceres. Fiskerimulighederne for dybhavsarter bør ikke række videre end de niveauer, som fra videnskabeligt hold angives som forsigtighedsniveauer. I tilfælde af manglende rådgivning, fordi der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om bestande eller arter, bør der ikke tildeles nogen fiskerimuligheder.
- (13) Den videnskabelige rådgivning viser endvidere, at en begrænsning af fiskeriindsatsen vil være et passende instrument til fastsættelse af fiskerimuligheder for dybhavsfiskeriet. I lyset af de mange forskellige redskaber og fiskerimønstre, som findes inden for dybhavsfiskeriet, og behovet for at udvikle ledsageforanstaltninger til at tackle problemet med miljømæssige svagheder i de enkelte fiskerier, bør en begrænsning af fiskeriindsatsen kun erstatte fangstbegrænsningerne, når det kan sikres, at førstnævnte begrænsning er tilpasset bestemte fiskerier.
- (14) For at sikre en tilpasset forvaltning af de enkelte fiskerier bør de berørte medlemsstater have beføjelser til at træffe supplerende bevarelsesforanstaltninger og årligt vurdere, om indsatsniveauet stemmer overens med den videnskabelige rådgivning om bæredygtig udnyttelse. De regionalt tilpassede indsatsniveauer bør ligeledes erstatte det overordnede loft over fiskeriindsatsen, som er godkendt inden for rammerne af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC).
- (15) Eftersom biologiske oplysninger bedst kan indsamles ved hjælp af harmoniserede dataindsamlingsstandarder bør indsamlingen af data om dybhavsmetier integreres i den generelle ramme for indsamling af videnskabelige data, og det bør samtidig sikres, at de yderligere oplysninger, som er nødvendige for at forstå fiskeriets dynamik, tilvejebringes. Af forenklingshensyn bør indsatsrapporteringen fordelt på arter afvikles og erstattes af en analyse af tilbagevendende videnskabelige datainput fra medlemsstaterne, som indeholder et særligt kapitel om dybhavsmetier.
- (16) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik¹⁴ fastlægger kontrol- og håndhævelseskrav for flerårige planer. Dybhavsarter er fra naturens hånd sårbare over for fiskeri og bør have samme opmærksomhed med hensyn til kontrol som andre arter omfattet af bevarelsesforanstaltninger, og som der er vedtaget flerårige forvaltningsplaner for.
- (17) Indehavere af fiskeritilladelser, som giver ret til fangst af dybhavsarter, bør fratages deres tilladelse til at fange dybhavsarter, hvis de ikke overholder de relevante bevarelsesforanstaltninger.
- (18) Konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav blev godkendt ved afgørelse 81/608/EØF og trådte i kraft den 17. marts 1982. Denne konvention fastlægger en passende ramme for det multilaterale samarbejde om rationel bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne i de internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav. De forvaltningsforanstaltninger, som er vedtaget i NEAFC, omfatter, foruden forsigtighedsforanstaltninger, tekniske

¹⁴ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af arter, der reguleres inden for rammerne af NEAFC, og til beskyttelse af sårbare marine levesteder.

- (19) Kommissionen bør have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at fastsætte ledsageforanstaltninger til de årlige indsatsbegrænsninger, hvis medlemsstaterne undlader at træffe dem, eller hvis de foranstaltninger, de vedtager, ikke anses for at være forenelige med eller tilstrækkelige til at opfylde målene i denne forordning.
- (20) Kommissionen bør tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF at vedtage sådanne delegerede retsakter, som måtte være nødvendige for at ændre eller udbygge ikke-væsentlige aspekter af forordningen med hensyn til indsatsbegrænsninger i de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke har vedtaget ledsageforanstaltninger, eller hvor disse ikke er tilstrækkelige, når sådanne indsatsbegrænsninger erstatter fangstbegrænsninger.
- (21) Der bør derfor fastsættes nye regler om regulering af fiskeriet efter dybhavsarter i det nordøstlige Atlanterhav, og forordning (EF) nr. 2347/2002 bør ophæves.
- (22) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1 Mål

Formålet med denne forordning er:

- 1.1. at sikre bæredygtig udnyttelse af dybhavsarter og samtidig reducere dybhavsfiskeriets indvirkning på havmiljøet mest muligt
- 1.2. at forbedre den videnskabelige viden om dybhavsarter og deres levesteder af de årsager, der er angivet i litra a)
- 1.3. at gennemføre tekniske foranstaltninger for fiskeriforvaltning som anbefalet af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC).

Artikel 2 Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på fiskeri eller planlagt fiskeri i følgende farvande:

- a) EU's farvande i ICES-underområde II-XI (Det Internationale Havundersøgelsesråd) og i CECAF-område 34.1.1, 34.1.2 og 34.2 (Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav)
- b) de internationale farvande i CECAF-område 34.1.1, 34.1.2, 34.2 og
- c) det NEAFC-reguleret område.

Artikel 3 **Definitioner**

1. Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 734/2008¹⁵.

2. Desuden forstås ved:

- a) "ICES-områder": områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009¹⁶
- b) "CECAF-områder": områder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009¹⁷
- c) "NEAFC-reguleret område": de farvande, som er underlagt konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, som ligger uden for de farvande, der henhører under de kontraherende parters fiskerijurisdiktion
- d) "dybhavsarter": de arter, der er defineret i bilag I
- e) "mest sårbare arter": de dybhavsarter, der er angivet i tredje kolonne under overskriften "Mest sårbare (x)" i tabellen i bilag I
- f) "metier": fiskeri rettet mod bestemte arter med bestemte redskaber i et bestemt område
- g) "dybhavsmetier": en metier, som er rettet mod dybhavsarter ifølge bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, i denne forordning
- h) "fiskeriovervågningscenter": et operationelt center oprettet af en flagmedlemsstat, der er udstyret med hardware og software, der gør det muligt at foretage automatisk databehandling og elektronisk dataoverførsel
- i) "videnskabeligt rådgivningsorgan": et internationalt videnskabeligt fiskeriorgan, som opfylder de internationale standarder for forskningsbaseret videnskabelig rådgivning

¹⁵ EUT L 201 af 30.7.2008, s. 8.

¹⁶ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70.

¹⁷ EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1.

- j) "maksimalt bæredygtigt udbytte": den maksimale fangst, der kan tages fra en bestand i en ubegrænset periode.

KAPITEL II FISKERITILLADELSER

Artikel 4

Typer fiskeritilladelser

1. For fiskeri efter dybhavsarter, der udøves af et EU-fiskerfartøj, kræves der en fiskeritilladelse, hvorpå dybhavsarter angives som målarter.
2. Ved anvendelsen af stk. 1 fiskes der efter dybhavsarter, hvis:
 - a) der er registreret dybhavsarter som målarter i fartøjets fangstkalender, eller
 - b) der medføres redskaber om bord, som kun anvendes til at fange dybhavsarter, eller hvis disse redskaber anvendes i det område, fartøjet opererer i, eller
 - c) fartøjets fører i logbogen registrerer en procentdel af dybhavsarter på 10 % eller derover af den samlede fangst i kilo på den pågældende fiskedag.
3. For fiskeri udøvet af et EU-fiskerfartøj, som ikke er rettet mod dybhavsarter, men som indebærer fangster af dybhavsarter som bifangst, kræves der en fiskeritilladelse, hvorpå der angives dybhavsarter som bifangst.
4. De to typer fiskeritilladelser, der er omhandlet i henholdsvis stk. 1 og 3, skal tydeligt kunne skelnes fra hinanden i den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 116 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
5. Uanset stk. 1 og 3 må fiskerfartøjer fange, opbevare om bord, omlade eller lande dybhavsarter uden fiskeritilladelse, hvis mængden af dybhavsarter er på under 100 kg af enhver blanding af arter pr. fangstrejse.

Artikel 5

Kapacitetsforvaltning

Den samlede fiskerikapacitet målt i bruttotonnage og i kilowatt for alle fiskerfartøjer, som har en fiskeritilladelse udstedt af en medlemsstat, som giver tilladelse til fangst af dybhavsarter, enten som målart eller som bifangst, må på intet tidspunkt overstige den samlede fiskerikapacitet for fartøjer i den pågældende medlemsstat, som har landet 10 ton dybhavsarter eller mere i det af de to kalenderår umiddelbart forud for denne forordnings ikrafttræden, hvor tallet er højest.

Artikel 6
Generelle krav til ansøgninger om fiskeritilladelser

Hver enkelt ansøgning om en fiskeritilladelse til fangst af dybhavsarter, enten som målart eller som bifangst, og om fornyelse heraf ledsages af en beskrivelse af det område, som fartøjet ønsker at fiske i, redskabstypen, den dybde, der skal fiskes i, og de individuelle målarter.

Artikel 7
Særlige krav til ansøgninger om og udstedelse af fiskeritilladelser til brug af bundredskaber i fiskeri efter dybhavsarter

1. Ud over kravene i artikel 6 skal hver enkelt ansøgning om en fiskeritilladelse til fangst af dybhavsarter, jf. artikel 4, stk. 1, som giver tilladelse til brug af bundredskaber i EU's farvande, jf. artikel 2, litra a), ledsages af en detaljeret fiskeriplan med angivelse af følgende:
 - a) de steder, hvor dybhavsmetieren har planlagt at fiske målrettet efter dybhavsarter. Stedet eller stederne skal defineres ved koordinater i overensstemmelse med World Geodetic System fra 1984
 - b) eventuelt de steder, hvor dybhavsmetieren har udøvet sine aktiviteter inden for de seneste tre hele kalenderår. Dette sted eller disse steder defineres ved hjælp af koordinater i overensstemmelse med World Geodetic System fra 1984 og skal afgrænse fiskeriet så nøjagtigt som muligt.
2. En fiskeritilladelse, som udstedes på grundlag af en ansøgning i henhold til stk. 1, skal indeholde en nøjagtig angivelse af de specifikke bundredskaber, der skal anvendes, og begrænse fiskeriet til det område, hvor det planlagte fiskeri som omhandlet i stk. 1, litra a), og det eksisterende fiskeri som omhandlet i stk. 1, litra b), overlapper hinanden. Det område, hvor det påtænkte fiskeri udøves, kan udvides ud over det område, hvor det eksisterende fiskeri udøves, hvis medlemsstaten på grundlag af en videnskabelig rådgivning har vurderet og dokumenteret, at en sådan udvidelse ikke vil have betydelige skadelige virkninger på sårbare marine økosystemer.

Artikel 8
Fartøjernes deltagelse i indsamling af data om dybhavsfiskeri

Medlemsstaterne indarbejder i samtlige tilladelser, der udstedes i henhold til artikel 4, de betingelser, som er nødvendige for at sikre, at det pågældende fartøj i samarbejde med det relevante videnskabelige institut deltager i dataindsamlinger, hvis anvendelsesområde omfatter det fiskeri, som der er udstedt tilladelse til.

Artikel 9

Udløb af fiskeritilladelser til fangst af dybhavsarter for fartøjer, som anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn

Fiskeritilladelser udstedt i henhold til artikel 4, stk. 1, til fartøjer, som anvender bundtrawl eller bundsatte hildingsgarn, udløber senest to år efter denne forordnings ikrafttræden. Efter denne dato vil der ikke blive udstedt fiskeritilladelser til fangst af dybhavsarter med de pågældende redskaber, og sådanne fiskeritilladelser vil ikke blive fornyet.

KAPITEL III FISKERIMULIGHEDER OG LEDSAGEFORANSTALTNINGER

AFDELING 1

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 10

Principper

1. Fiskerimulighederne fastsættes på grundlag af en udnyttelsesgrad for de berørte dybhavsarter, som svarer til det maksimalt bæredygtige udbytte.
2. Hvis det på grundlag af de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger ikke er muligt at identificere udnyttelsesgraden i overensstemmelse med princippet om det maksimalt bæredygtige udbytte, fastsættes fiskerimulighederne således:
 - a) Når de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger identificerer en udnyttelsesgrad, der stemmer overens med en forsigtighedsbaseret fiskeriforvaltning, må fiskerimulighederne for den relevante fiskeriforvaltningsperiode ikke fastsættes højere end denne grad
 - b) Når de bedste tilgængelige videnskabelige oplysninger ikke identificerer en udnyttelsesgrad, der stemmer overens med en forsigtighedsbaseret fiskeriforvaltning, fordi der ikke foreligger tilstrækkelige oplysninger om visse bestande eller arter, må der ikke tildeles fiskerimuligheder for det pågældende fiskeri.

AFDELING 2

FORVALTNING VED HJÆLP AF FISKERIINDSATSBEGRÆNSNINGER

Artikel 11

Fastsættelse af fiskerimuligheder udelukkende ved hjælp af en begrænsning af fiskeriindsatsen

1. I stedet for at fastsætte de årlige fiskerimuligheder for dybhavsarter, både ved hjælp af en begrænsning af fiskeriindsatsen og fangstbegrænsninger, kan Rådet i

overensstemmelse med traktaten beslutte udelukkende at begrænse fiskeriindsatsen for bestemte fiskerier.

2. Med henblik på stk. 1 er det fiskeriindsatsniveau for hver enkelt dybhavsmetier, som anvendes som referenceniveau for de justeringer, der er nødvendige for at følge principperne i artikel 10, det fiskeriindsatsniveau, som på grundlag af videnskabelige oplysninger vurderes at stemme overens med de fangster, der er taget af den relevante dybhavsmetier i de foregående to kalenderår.
3. Begrænsninger af fiskeriindsatsen, som fastlægges efter stk. 1 og 2, skal angive:
 - a) den dybhavsmetier, som fiskeriindsatsbegrænsningen gælder for, under henvisning til de tilladte redskaber og målarter og de ICES-områder eller CECAF-områder, hvor den tilladte indsats kan udøves, og
 - b) den enhed for fiskeriindsatsen, som anvendes i forvaltningen.

Artikel 12

Ledsageforanstaltninger

1. Hvis der i stedet for fangstbegrænsninger er fastsat en begrænsning af den årlige fiskeriindsats, jf. artikel 11, stk. 1, indfører eller viderefører medlemsstaterne følgende ledsageforanstaltninger for de fartøjer, som fører deres flag:
 - a) foranstaltninger til at undgå en forøgelse af den overordnede fangstkapacitet for de fartøjer, de er omfattet af indsatsbegrænsningen
 - b) foranstaltninger til at undgå større bifangster af de mest sårbare arter og
 - c) betingelser for effektiv forebyggelse af udsmid. Formålet med disse betingelser er at lande alle de fisk, der tages om bord, medmindre dette er i strid med de gældende regler i den fælles fiskeripolitik.
2. Foranstaltningerne anvendes så længe, det er nødvendigt for at hindre eller imødegå de risici, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c).
3. Kommissionen vurderer effektiviteten af de ledsageforanstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget, ved vedtagelsen.

Artikel 13

Kommissionens foranstaltninger, hvis medlemsstaterne ikke har truffet ledsageforanstaltninger, eller hvis disse er utilstrækkelige

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 20 for at fastsætte de nærmere foranstaltninger i artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c), der skal ledsage begrænsningen af den årlige fiskeriindsats:
 - a) hvis den pågældende medlemsstat ikke underretter Kommissionen om eventuelle foranstaltninger vedtaget efter artikel 12, senest tre måneder efter den dato, hvor begrænsningen af fiskeriindsatsen er trådt i kraft

- b) hvis de foranstaltninger, der er vedtaget efter artikel 12, ikke længere anvendes, selvom det fortsat er nødvendigt at hindre eller imødegå de risici, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c)
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter artikel 20 for at fastsætte foranstaltninger som omhandlet i artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c), der ledsager begrænsningen af den årlige fiskeriindsats, hvis følgende er gældende på grundlag af en vurdering i henhold til artikel 12, stk. 3:
- a) medlemsstatens foranstaltninger anses ikke for at være forenelige med målene i denne forordning eller
 - b) medlemsstatens foranstaltninger anses for at være utilstrækkelige med hensyn til målene i artikel 12, stk. 1, litra a), b) eller c).
3. De ledsageforanstaltninger, som Kommissionen træffer, skal sikre, at forordningens mål nås. Når Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, finder den pågældende medlemsstats foranstaltninger ikke længere anvendelse.

KAPITEL IV KONTROL

Artikel 14

Anvendelse af kontrolkravene på de flerårige planer

1. Med henblik på anvendelsen af forordning (EF) nr. 1224/2009 betragtes nærværende forordning som en "flerårig plan".
2. Med henblik på anvendelsen af forordning (EF) nr. 1224/2009 betragtes dybhavsarter som "arter, der er omfattet af en flerårig plan" og "bestande, der er omfattet af en flerårig plan".

Artikel 15

Udpegede havne

Der må ikke landes blandede mængder af dybhavsarter på over 100 kg andre steder end i de havne, der er udpeget til landing af dybhavsarter.

Artikel 16

Forhåndsmeddelelse

Uanset artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal førere af et EU-fartøj, som har til hensigt at lande 100 kg dybhavsarter eller derover, meddele flagstatens kompetente myndighed denne hensigt, uanset fartøjets længde.

Artikel 17
Logbogsregistreringer til havs

Medmindre andet gælder ifølge artikel 14 og 15 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal førere af fiskerfartøjer, som har en tilladelse i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 3, i udøvelsen af en dybhavsmetier eller, når de fisker på dybder over 400 m:

- a) slå en ny streg i papirlogbogen efter hvert træk eller
- b) foretage særskilte registreringer efter hvert træk, hvis de er omfattet af det elektroniske registrerings- og indberetningssystem.

Artikel 18
Inddragelse af fiskeritilladelser

1. Medmindre andet gælder ifølge artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 224/2009, inddrages fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i nærværende forordning, i mindst et år i følgende tilfælde:
 - a) manglende overholdelse af betingelserne i fiskeritilladelsen med hensyn til begrænsninger for anvendelse af redskaber, de områder, som fartøjerne har tilladelse til at operere i, eller i givet fald fangst- eller indsatsbegrænsninger for de arter, som det er tilladt at fiske efter, eller
 - b) manglende overholdelse af kravet om at tage en videnskabelig observatør om bord eller kravet om prøvetagning af fangster til videnskabelige formål, jf. artikel 19 i denne forordning.
2. Stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis de mangler, der er omhandlet i nævnte stykke, skyldes force majeure.

KAPITEL V
DATAINDSAMLING

Artikel 19
Regler om dataindsamling og -indberetning

1. Medlemsstaterne indsamler data om hver dybhavsmetier i overensstemmelse med reglerne om dataindsamling og de præcisionsniveauer, der er fastlagt i det flerårige EU-program for indsamling, forvaltning og anvendelse af biologiske, tekniske, miljømæssige og socioøkonomiske data, der er vedtaget i henhold til forordning (EF) nr. 199/2008¹⁸, og i de øvrige foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning.
2. Føreren af et fartøj eller en anden person, som er ansvarlig for at føre fartøjet, tager den videnskabelige observatør om bord, som medlemsstaten har udpeget til dette

¹⁸ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

fartøj, medmindre dette af sikkerhedsmæssige årsager ikke er muligt. Føreren støtter den videnskabelige observatør i udøvelsen af dennes opgaver.

3. Den videnskabelige observatør:
 - a) foretager løbende dataindsamling som fastsat i stk. 1
 - b) identificerer og dokumenterer vægten af eventuelle stenkoralter, bløde koralter, svampe eller andre organismer, der tilhører det samme økosystem, og som tages om bord med fartøjets redskaber
4. Ud over deres forpligtelser, jf. stk. 1, er medlemsstaterne omfattet af de særlige dataindsamlings- og indberetningskrav, der er fastsat i bilag II for dybhavsmetieren.
5. Data, som indsamles for dybhavsmetieren, herunder alle yderligere data indsamlet i henhold til bilag II, behandles i henhold til den dataforvaltningsprocedure, der er fastlagt i kapitel III i forordning (EF) nr. 199/2008.
6. Medlemsstaterne indberetter hver måned efter anmodning fra Kommissionen indsatser og/eller fangstdata for hver metier.

KAPITEL V DELEGEREDE RETSAKTER

Artikel 20

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 13 tillægges for en ubegrænset periode.
3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL VI

EVALUERING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21 **Evaluering**

1. Senest seks år efter denne forordnings ikrafttræden evaluerer Kommissionen på grundlag af medlemsstaternes indberetninger og den videnskabelige rådgivning, som den anmoder om med henblik herpå, virkningen af foranstaltningerne i denne forordning og beslutter, i hvilket omfang målene i artikel 1, litra a) og b), er nået.
2. Evalueringen fokuserer på udviklingen inden for følgende emner:
 - a) de fartøjer, som er gået over til at anvende redskaber med en reduceret indvirkning på havbunden, samt udviklingen i deres niveau af udsmid
 - b) det område, som fartøjerne i hver dybhavsmetier, opererer i
 - c) fuldstændigheden og pålideligheden af de data, som medlemsstaterne giver videnskabelige organer med henblik på vurdering af bestande eller Kommissionen i tilfælde af særlige dataindsamlinger
 - d) de dybhavsbestande, hvor den videnskabelige rådgivning er forbedret
 - e) fiskerier, der udelukkende forvaltes ved hjælp af en begrænsning af fiskeriindsatsen, og effektiviteten af ledsageforanstaltningerne, når det gælder om at bringe udsmid til ophør og reducere fangster af de mest sårbare arter.

Artikel 22 **Overgangsforanstaltninger**

De særlige fiskeritilladelser, der er udstedt i henhold til forordning (EF) nr. 2347/2002, er fortsat gyldige, indtil de erstattes af fiskeritilladelser, der tillader fangst af dybhavsarter, og som udstedes i henhold til nærværende forordning, men er dog under ingen omstændigheder gyldige efter den 30. september 2012.

Artikel 23 **Ophævelse**

1. Forordning (EF) nr. 2347/2002 ophæves.
2. Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning, jf. sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 25
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
På Rådets vegne
[...]

På Rådets vegne
Formanden
[...]

Bilag I

Afdeling 1: Dybhavsarter

<u>Videnskabeligt navn</u>	<u>Almindeligt anvendt navn</u>	<u>Mest sårbare (x)</u>
<i>Centrophorus granulosus</i>	Ru pighaj	x
<i>Centrophorus squamosus</i>	Mørk pighaj	x
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Fabricius-sorthaj	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Portugisisk pighaj	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Langsnudet pighaj	x
<i>Dalatias licha</i>	Chokoladehaj	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Lyshaj	x
<i>Apristuris spp</i>	Islandsk kattehaj	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Kravehaj	
<i>Deania calcea</i>	Næbhaj	
<i>Galeus melastomus</i>	Ringhaj	
<i>Galeus murinus</i>	Rødhaj	
<i>Hexanchus griseus</i>	Seksgællet haj	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Sorthaj	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Spidsfinnet trekanthaj	
<i>Scymnodon ringens</i>	Hajen Scymnodon ringens	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Grønlandshaj	
<i>Alepocephalidae</i>	Glathovedfisk	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Bairds glathovedfisk	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Rissos glathovedfisk	
<i>Aphanopus carbo</i>	Sort sabelfisk	
<i>Argentina silus</i>	Guldlaks	
<i>Beryx spp.</i>	Beryxarter	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Dybvandskrabbe	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Havmus	
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Storøjet havmus	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Spydnæset havmus	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Skolæst	
<i>Epigonus telescopus</i>	Teleskopkardinalfisk	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Blåkæft	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Orange savbug	x

<i>Macrourus berglax</i>	Nordlig skolæst	
<i>Molva dypterigia</i>	Byrkelange	
<i>Mora moro</i>	Dybhavstorsk	
<i>Antimora rostrata</i>	Blå antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Spidstandet blankesten	
<i>Phycis blennoides</i>	Skælbrosme	
<i>Polyprion americanus</i>	Vragfisk	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Hellefisk	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Middelhavssavbug	
<i>Macrouridae</i> med undtagelse af <i>coryphaenoides</i> <i>rupestris</i> og <i>macrourus berglax</i>	Langhalearter med undtagelse af skolæst og nordlig skolæst	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Geddetryne	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Chemnitz' pigål	
<i>Raja fyllae</i>	Fyllas rokke	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktisk rokke	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Sortbuget rokke	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Dragehovedfisk	

Afdeling 2: Arter, som derudover reguleres i NEAFC

<i>Brosme brosmes</i>	Brosme	
<i>Conger conger</i>	Havål	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Strømpebåndfisk	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Esmarks ålebrosme	
<i>Molva molva</i>	Lange	
<i>Sebastes viviparus</i>	Lille rødfisk	

Bilag II

Specifikke krav vedrørende dataindsamling og rapportering, jf. artikel 18, stk. 4

1. Medlemsstaterne sikrer, at data, som indsamles for et område, der omfatter både EU's farvande og internationale farvande, opdeles yderligere, så de henviser til enten EU's farvande eller internationale farvande hver for sig.

2. Når aktiviteterne i en dybhavsmetier overlapper aktiviteterne i en anden metier inden for samme område, foretages dataindsamlingen for førstnævnte aktiviteter særskilt fra dataindsamlingen for sidstnævnte aktiviteter.
3. Udsmid er omfattet af krav om prøvetagning i alle dybhavsmetier. Prøvetagningsstrategien for landinger og udsmid omfatter alle de arter, der er anført på listen i bilag I, samt arter, der tilhører havbundens økosystem, som f.eks. dybvandskoraller, svampe eller andre organismer, som tilhører samme økosystem.
4. Hvis den gældende flerårige dataindsamlingsplan kræver, at der indsamles oplysninger om fiskeriindsatsen angivet i det antal timer, hvor der er fisket med trawl samt sættetiden for passive redskaber, indsamler medlemsstaten følgende yderligere data, som den er parat til at fremlægge sammen med oplysningerne om fiskeriindsatsen:
 - a) den geografiske position for fiskeriaktiviteterne for hvert enkelt træk på grundlag af data fra fartøjets overvågningssystem, som sendes af fartøjet til fiskeriovervågningscentret
 - b) den fiskedybde, som redskaberne anvendes i, hvis fartøjet skal sende indberetninger i en elektronisk logbog. Fartøjets fører indberetter fiskedybder i overensstemmelse med det standardiserede rapporteringsformat.